

Чудото в комара

„Аллах не се свени да дава пример всякакъв и колкото комар, и по-голям от него. Които са повярвали, знаят, че това е истината от техния Господ. А които са неверници, изричат: “Какво цели Аллах с този пример?” Заблуждава с него Той мнозина и напътва с него Той мнозина. Ала заблуждава с него само нечестивците.” (Сура Бакара, 26)

Комарът е същество, на което почти всеки човек гледа с “фамилиарност” (фамилиарността можем да я определим като: приемане на нещо, което в действителност е с изключителни и дивни качества, като естествено; не учудване; не удивление и не възхищение поради привикване с това нещо), на което не отдава значение и за чиято забележителност не е помислил. Но в аяйтите на Аллах вниманието на хората се насочва към това малко същество.

Изключителното приключение на комара

Това, което се знае за комарите, общо взето, е, че са същества, които смучат кръв и се хранят с тази кръв. В действителност обаче това не е много точна информация, защото не всички, а само женските комари смучат кръв. Нещо повече, причината за смученето на кръв не е необходимостта от храна. В действителност както женските, така и мъжките комари се хранят с цветен прашец. Единствената причина, поради която женските се различават от мъжките, като смучат кръв, е тази, че яйцата, които женските носят, за да се развият, се нуждаят от съдържащите се в кръвта протеини. С други думи, женските комари смучат кръв единствено за да продължат поколението си.

Една от най-необикновените и пораждащи възхищение характеристики на комара е периодът му на развитие. Насекомото, преминавайки през доста различни етапи, от една малка ларва се превръща в комар. Историята на това развитие накратко е следната: или през летните, или през есенните месеци женският комар оставя нахранените с кръв и развили се яйца върху влажни листа или в пресъхнал водоем. Майката комар, първо с помощта на прецизни сензори, намиращи се под корема ѝ, търси на земята подходящи условия за яйцата. Когато намери мястото, което притежава необходимите качества, тя започва да снася яйцата. Те са подредени едно по едно или под формата на групи, в редици, чиято дължина не надвишава 1 милиметър. Някои видове пък залепват яйцата едно с друго под формата на сал и ги оставят така. В някои от тези групи с яйца се намират около 300 броя.

Белите на цвят яйца, които майката комар е поставила грижливо, започват веднага да потъмняват и за около два часа стават напълно черни. Този тъмен цвят осигурява важна защита за яйцата, като не позволява те да бъдат забелязани от насекомите и птиците.

Сал образуван от яйцата на комар За да може инкубационният период да завърши, е необходимо да мине една зима. Тъй като яйцата са сътворени така, че да издържат през дългата и студена зима, те запазват

своята жизненост, без да претърпят каквато и да било вреда, до пролетта, когато приключва и инкубационният период.

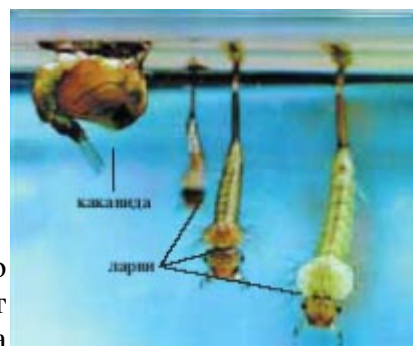
Излюпване

Когато инкубационният период завърши, ларвите на комара започват да се излюпват почти едновременно. Първото яйце веднага бива последвано и от останалите. След това всички ларви започват да плуват във водата и хранейки се непрекъснато, бързо порастват. За кратко време ципата им толкова много се опъва, че не им позволява да растат повече. Доста нежната ципа лесно би могла да се разкъса. Докато завърши развитието си, ларвата на комара сменя ципата си още два пъти.

Доста интересен е проектираният за храненето на ларвите метод. Ларвите правят така, че бактериите и микроорганизмите да влизат направо в устата им, като с двата си ветрилообразни израстъка, съставени от косъмчета, предизвикват малки водовъртежи във водата. Дишането на ларвите се осигурява от дихателна тръба, наподобяваща шнорхелите, които водолазите използват. Всъщност ларвите стоят надолу с главата във водата, но летливият секрет, който отделят телата им, пречи на влизането на вода в отвора, от който дишат.

Ето така насекомото живее благодарение на едновременното действие на много на брой деликатно балансирани условия. Ако не съществуваше дихателна тръба – насекомото нямаше да живее, ако не беше летливият секрет – тръбата щеше да се запуши.

През преходния период ципата на по-голямата част от ларвите отново се сменя. Последната промяна на ципата е доста по-различна от останалите. За да могат да станат истински комари, ларвите вече са навлезли и в последната фаза – какавида. Вече е дошло време да се излезе от тази обвивка.

След инкубационния период под водата за ларвите започва един нов период - на какавида.

От обвивката излиза толкова различно същество, че е трудно да се повярва, че двете са едно и също насекомо, но в различни фази от развитието си. Тази промяна е толкова сложен и деликатен процес, че не може да бъде измислен нито от ларвата, нито от майката комар, нито от което и да било друго същество.

По време на това последно изменение насекомото се изправя лице в лице с опасността да остане без въздух, защото дихателните отвори, които са разположени на повърхността на водата посредством една тръба, ще се затворят. Но дишането на новопоявилото се същество вече няма да се извършва посредством този канал, а чрез две тръбички, излизаци откъм главата. Поради тази причина, преди да започне да си сменя обвивката, ларвата изплува на повърхността на водата. Докато трае етапът на какавида, в продължение на 3-4 дена не се извършва никакво хранене.

Намирацията се в пашкула на какавидата комар вече доста се е развил и е приел последната си форма. С антенообразните си сетива, тръбички, крайници, тяло, крила и обхващащите голяма част от главата очи комарът вече е готов да лети.

Предната част на пашкула на какавидата се разкъсва. Тази фаза, в която ще се появи истинският комар, е фазата с най-голяма опасност за живота му. Най-голямата опасност в този стадий е възможността в какавидата да влезе вода. Но разкъсаната предна част е покрита с летлива течност, която да предпази осъществяването на контакт между водата и главата на насекомото.

Комарът трябва да излезе от обвивката си, без да се докосне до водата. Единствено крайниците му се допират до повърхността на водата. Този момент е много важен – едно подухване на вятъра би довело до неговия край. Излезлият от какавидата комар след половинчасова почивка излита за първия си полет.

Насекомото излиза от вътрешността на водата, без да се докосва до нея...

Както се вижда, благодарение на един особено фино детайлизиран план яйцата се превръщат в комари. За всяка фаза е налице изключително подробен план. Дихателните тръбички, позволяващи на ларвите да дишат, летливата течност, която не позволява в тях да влиза вода, и още много други детайли показват съвършеното устройство на комара. Как се е появило това устройство? Според еволюционистите комарът се е появил в резултат на случайности. Разбира се, че срещу това твърдение трябва да зададем въпроса: как ли се е появил първият комар, така че да придобие “способността” да премине през такова преобразуване. Как една ларва “решава” три пъти да смени ципата си и да се превърне в комар? Възможно ли е комарът да притежава разум, с който да може да реши това?

Разбира се, че не! Не е възможно комарите да решат това. Очевидно е, че това същество, което Аллах е дал като пример в Корана, е сътворено по този начин специално.

Топлинните сензори на комара

Комарите са оборудвани с изключително чувствителни детектори. Те могат да възприемат в различни цветове съществата около тях според тяхната топлина. Тъй като това възприемане не е свързано със светлината, те могат лесно да открият вените ти дори в тъмна стая.

Комарите могат да възприемат в различни цветове съществата около тях според тяхната топлина.

Топлинните детектори на комара са толкова чувствителни, че могат да засекат дори топлинни промени от една хилядна от градуса.

Техниката за “смучене на кръв” на комарите

Комарът, който каца върху плячката си, с помощта на устничките, разположени на хоботчето му, първо си избира една точка. Иглата на насекомото, която наподобява спринцовка, се съхранява в специален калъф и по време на процеса на смучене на кръв този калъф се отделя от иглата.

Кожата не се пробива, както се смята, чрез метода на пробождането с игла. Тук започват да функционират горната челюст, която е остра като бръснач, и долната челюст, върху която са разположени наклонените назад зъби. Долната челюст, подобно на трион, се мърда напред - назад, а с помощта на горната челюст се изрязва кожата. Когато пъхнатата в отворената цепка игла достигне до вената, процесът на рязане се прекратява и комарът вече може да започне да смуче кръв.

- 1) Комарът разрязва кожата посредством състоящата се от шест ножа система за рязане. Докато продължава процесът на рязане ензимът, отделен от един от ножовете и сложен в отворената цепка, уповава тъканите и ухапаното същество дори и не усеща, че му се смучи от кръвта. Същевременно този ензим позволява на комара да продължи да смучи от кръвта, като не ѝ позволява да се съсире.
- 2) Коремът на комара, който продължава да смучи кръв, постепенно започва да се изпълва с кръв.
- 3) Най-накрая коремът на комара се изпълва с кръв, която е по-тежка от собственото му телло.

Но както е известно, тялото на човека съдържа ензим, който при най-малкото нараняване на вените съсирва кръвта и спира кръвотечението към тази област. Това би трябвало да създаде голям проблем на комара, защото тялото веднага ще реагира, дори и на малката дупка, и ще започне да съсирва кръвта и да възстановява нараненото място. Разбира се, това би означавало насекомото въобще да не може да смуче кръв.

За комара обаче този проблем не съществува. Преди да започне да смуче кръв, в направения в човешката вена процеп той изпуска специален, отделен от тялото му секрет. Този секрет неутрализира ензима, чрез който става съсирването, и по този начин безпроблемно комарът може да достигне до храната си. Причината мястото, където комарът ви е ухапал, да се подуе и да сърби е именно този спиращ съсирването секрет.

Този процес несъмнено е изключително необикновен и пробужда следните въпроси у нас:

- Откъде комарът знае, че в човешкото тяло има ензим, който съсирва кръвта?
- За да може да развие в собственото си тяло секрет срещу този ензим, комарът трябва да знае химичния състав на ензима. Как е възможно това?
- Дори и да достигне по някакъв начин до тази информация, как става така, че след като произведе в собственото си тяло един такъв секрет, той може да създаде такова техническо оборудване, с което да прехвърля този секрет върху иглата си?

Всъщност отговорите на тези въпроси са лесни. Комарът не би могъл да постигне нито едно от тези неща. Той не притежава нито необходимия за това разум, нито знания по химия, нито пък “лабораторно” оборудване, за да произведе секрет. Съществува, за което говорим, е едно непритежаващо никакъв разум неколкомилиметрово насекомо и нищо повече!...

Този, който е сътворил комара така, че да притежава толкова невероятна, изключителна и предизвикваща възхищение система, е “владетелят на небесата и на земята и на всичко между тях” – Аллах.

<https://www.harunyahya.info/bg/statii/chudoto-v-komara>